

Linnaosavanem Karin Tammemägi lükati tanki

Keskerakondlased Keskerakonna vastu Põhja-Tallinna näitel

Kesknädal kirjutas Põhja-Tallinna linnaosavanemast Karin Tammemäest (pildil) viimati 13. juulil – vahetult pärast seda, kui Põhja-Tallinna linnaosavalitsus oli võitnud kohtuprotsessi oma kauaaegse ametniku Nadežda Krainikova vastu, kelle koostatud mõned dokumendid võimaldasid linnaosavalitsusele kahju tekitamise. Tammemäe resolootse otsuse tulemusena lahkus Krainikova töölt.

Juba varem oli Tammemäe tungival soovitusel lahkunud Allar Oviir – linnaosaametnik, keda tabasid süüdistused korruptsioonis.

Kokkuleppel varasema linnaosavanema asetäitja Jüri Jõgevaga lahkus Tammemäe tööleasumisel ka tema.

See kõik pole toimunud jälgi jätmata. Kibestumist, solvumist, kättemaksuhimu ja mis peamine – ilmajäämist soodsatest võimalustest on linnaosavalitsuse uue juhtkonna tegevuse tõttu palju.

Nüüd on järg sealmaal, et kahtlustuse mitmes episoodis on saanud Karin Tammemägi ise. Ta on veendunud, et tema vastu on kaebusega politseisse pöördunud erakonnakaaslased, kes kunagi varem otseselt või kaudselt linnaosa asju korraldasid ja seal endale kasulikke tehinguid sõlmisid.

Foto Karin Tammemäe isiklikust arhiivist

Mõned Keskerakonda kuuluvad poliitikud, kellel on tihedaid sidemeid politseistruktuuridega, on asunud kahtlustama Põhja-Tallinna linnaosavanemat Karin Tammemäge, pannes talle süüks seda, et ta viimaste Riigikogu valimiste eel justkui oleks kasutanud linnaosa raha isikliku valimiskampaania läbiviimiseks. Tammemäe sõnul on talle suunatud kahtlustused kokku klopsitud tõenäoliselt Põhja-Tallinna kunagise juhtkonna ja selle toetajate poolt eesmärgiga kaitsta varasemaid tehinguid, mis olid linnale kahjulikud, ning samal ajal kahjustada Keskerakonna mainet, sest Tammemägi kuulub nn Savisaare toetajaskonda, tema süüdistajad aga teise leeri.

KESKNÄDAL

Tammemägi ütles möödunud nädalal Kesknädalale, et kõik kahtlustused on tema jaoks absurdid, kuna, esiteks, ta ei olnudki sel ajal veel isegi mitte saadikukandidaat, kui vormistati need tellimused, milles teda süüdistatakse; ning, teiseks, Põhja-Tallinna uue linnaosavanemana on tal täielik õigus ja kohustus tutvustada ennast

linnaosa elanikele ja levitada neile infomaterjale.

Milles siis asi?

Tammemäge kahtlustatakse kokku kolmes süüteoepisoodis. Esiteks koorub paragrahvide rägastiku ja pikkade jurii-diliste lausekonstruktsioonide varjust välja nigelavõitu etteheide, et ta kasutas Põhja-Tallinna linnaosa vanemana töötades maksumaksja raha, kui

korraldas 22. jaanuaril 2011 Salme kultuurikeskuses kogupereürituse rahvatervisepäeva vormis. Selle ürituse jaoks pidi linnaosavalitsus tellima firmalt reklaamplakatid, mis Kesknädala arvates on küll ülimalt loomulik tööalane tegevus – sellega tegelevad kõik omavalitsused ja riigiasutused, nii valimiste eel kui ka valimiste järel. Kuid Põhja-Tallinnas pahan-

dati selle reklaamplakati pärast juba siis, kui plakatid lumistel linnatänavatel inimesi tervisepäevale kutsusid – Kesknädal mäletab, et üsna kohe ilmusid meediasse plakatite pildid koos süüdistusega „Miks plakatile on trükitud linnaosavanema pilt?“.

Loe edasi lk 3

Juhtkiri

Kogemused maksavad!

LAURI LAASI
Riigikogu liige

Viimasel ajal kõnelevad paljud vaatlejad, et Eesti poliitilisel maastikul on toimunud või toimumas põlvkonnavahtetus. Osaliselt vastab see arvamus kindlasti tõele. Piisab kui vaadata mõnda teledebatti, kasvõi näiteks ETV saadet „Foorum“. Selles esinevad tihti sõnakad ja toredad noored, kes oma vanusele vaatamata on juba üsna sõakad ja asjatundlikud. Saates võib kohata ka väga erudeeritud ja heades Lääne ülikoolides õppinud poliitikuid. Debattides võib vahel kohata päris noorukesi poliitikuid, kelle teadlik elu on kulgenud suuremalt jaolt juba iseseisvas Eesti riigis. Vahel armastatakse neid kutsuda „vabaduse lasteks“. Kindlasti on nad meie poliitika tulevik ja meil on põhjust selliste noorpoliitikute üle uhkust tunda.

Kuid põlvkondade vahetumisel on ka teine pool. Kindlasti on valdkondi, kus teatud spetsiifika tõttu „teevad ilma“ noored inimesed. Need on üliliirelt arenevad valdkonnad nagu infotehnoloogia, kommunikatsioon jne. Need on elualad, mis on oma eluõiguse võitnud suhteliselt hiljuti, mille ajalugu on lühike, kui mitte olematu. Vanade olijate kogemuste ja elutarkusega pole neis valdkondades eriti midagi peale hakata. Pigem on väärtusteks uuenduslikkus, riskijulge, originaalsus ja traditsiooniliste vaateviiside eiramine.

Me võime ju vaielda selle üle, kas näiteks rahandus on selline valdkond, kus nooruslik riskijulge ja reeglite eiramine peaksid olema enam väärtustatud kui tasakaalukus, konservatiivsus ja riskide maandamine. Kuid poliitikaga on küll asjad teisiti. Poliitika on eluala, kus kogemused ja elunähtuste ning protsesside laiemasse konteksti asetamise võime on täpselt sama väärtuslik kui riskijulge, originaalne

KESKMÖTE: Poliitikas ei saa ühe põlvkonna kõrvaletõrjumine ja teisega asendamine anda häid tulemusi.

mõtlemine ja nooruslik idealism. Poliitika on kompromisside kunst, kompromissid aga sünnivad paremini elutarkuse ja traditsioonide väärtustamise pinnalt, mida peetakse tavaliselt staažikamate poliitikute tugavamaks küljeks. Ideede ja poliitiliste ellurakendamise aga kukub sageli just noortel hästi välja – vaadake kasvõi Keskerakonna ridadest välja kasvanud noori linnaosavanemaid!

Poliitikas nagu eluski peab valitsema tasakaal. Poliitika ei tegele ju üksnes ühiskonna ühe valdkonnaga, vaid hõlmab neid kõiki, ja nii ei saa poliitikas ühe põlvkonna kõrvaletõrjumine ning teisega asendamine anda häid tulemusi.

Siinkirjutaja ei pea õigeks vana kaardiväe kõrvaletõrjumist „põlvkondade vahetumise“ sildi all. „Põlvkonnavahtetusena“ propageeritakse üldjuhul üle keskea inimeste toorest „üle parda heitmist“ kui midagi edasiviivat ja edumeelset. Noored olevat ausamad, puhtamad „sotsialismiaegsetest pahedest“. Kes aga vähegi inimsoo ajaloo vastu huvi on tundnud, saavad suurepäraselt aru, milline illusioon on kujutus ühe põlvkonna suuremast eetilisusest eelmise põlvkonnaga võrreldes. „Sotsialismiajastu pahede“ puhul tuleb tõdeda, et kindlasti ei ole totalitaarse ühiskonnakorra kogemus vanematel poliitikutel mööda külgi maha jooksnud. Tänu sellele on neil tunduvalt lihtsam õigel ajal ära tunda kasvõi tänapäeva Eestis aeg-ajalt pead tõstvaid „väikesi brežnevide“, kelle arvates on olemas ainult üks õige arvamus, ning see on vaid nende arvamus. Kõigil teistmoodi mõtlejatel oleks aga targem oma mõtted endale hoida.

Kallid vanemad Keskerakonna mõttekaaslased, palun ärge astuge liiga vara kõrvale, me vajame teid ja teie mõtteid ning kogemusi! Aitab sellestki, et Eesti ühiskond parempoolse meedia eestlaulmisel on juba viisteist aastat üle keskea jõudnud inimesi liiga vara kõlbmatuteks lahterdanud ja maha kandnud. Keskerakond ei peaks sellega kaasa minema! Meie toetajaskonna hulgas on vanemaid inimesi rohkem kui teistel erakondadel. Seetõttu on eriti tähtis see sõnum, mille saadame välja just vanematele vanuserühmadele. Mida me neile siis ütleme, kui oleme ise „põlvkonnavahtetus“ käigus nende eakaaslased poliitikategemisest kõrvale tõrjunud? Kas see uus poliitikute põlvkond enam kõnetabki neid või taanduvad nad pärast seda veelgi enam kuhugi ühiskonna äärealadele?

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
6 274 573

Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Kalle Muuli oli Postimehele liiga kallis

Esmaspäevane uudis teeneka žurnalisti lahkumise kohta Postimehest viis mõtted sellele, et ka ajakirjanikkond vajab põlvkonnavahtetust. Vanad tegijad (nagu näiteks poliitikas Laar, Kallas, Ansip, Ilves, Savisaar) peavad ruumi tegema uutele ja noortele, ning nagu Kesknädal kahtlustab, ka odavamatele – Postimees ei jaksanud Kalle Muulit (pildil) enam kinni maksta. Postimehele on vaja ühe kalli Muuli asemel kahte-kolme odavamat tegijat.

Mida Kalle nüüd edasi teeb? Läheks võib-olla Tallinna Televisiooni, aga seal on Mart Ummelas juba ees. Viimase pühapäeva „Olukorrast riigis“ saatest võib eeldada, et talle meeldiks edasiseks töötamiseks presidendikantsleile – sest ülevoolav kiitus, mis Muulilt eetris Ilvese suunal õhkus, pani kulme kergitama, et mis nüüd lahti? Aga kui töökoht soolas, võib endale kõike lubada. Kas ta avalik-õiguslikku poliitkommentaarisaadet

edasi tegema jääb, seda kuuleme juba eeloleval pühapäeval.

Vikipeedia meenutab, et Kalle Muuli (õieti Kalle-Leopold Muuli, sünd 10. jaanuaril 1958 Tapal) on eesti ajakirjanik ja luuletaja. Lõpetas 1976. aastal Puurmanni Keskkooli. 1976–1977 õppis Eesti Põllumajanduse Akadeemias veterinaariat. 1981–1988 õppis Tartu Ülikooli õigusteaduskonnas. Aastatel 1984–1989 kuulus Kommunistlikku Parteisse. Oli Eesti Kongressi liige. Töötanud mh ajakirjades Pioneer ning Kultuur ja Elu toimetuses. Aastatel 1989–1994 oli ta Postimehe reporter ning 1994–2000 Eesti Päevalehe peatoimetaja. Ta on tegutsenud kolumnistina, viimati töötas Postimehe arvamustoimetajana ja peatoimetaja asetäitjana. Muuli on teinud Kuku Raadios

„Keskpäevatuudi“ ning üle kümne aasta pühapäeviti Raadio 2-s „Olukorrast riigis“ koos BNS-i ajakirjaniku Anvar Samostiga. Teda on tunnustatud Valgetähe IV klassi teenetemärgiga 2008. a. Muuli on noorena ka luuletanud – kogud „Sajus“ (1986) ja „Klaasi tumeduses“ (1991).

Õpetajad tegid oma valiku 6. märtsil

1. septembri järellainetusena on õpetajaskond aktiveerunud ega soovi õppeaastat alustada täielikus lootusetuses keskmise palgaga 608 eurot. Kuid poliitikalihena tahab Kesknädal küsida: missuguse valiku tegid needsamad õpetajad 6. märtsil Riigikogu valimistel? Missugused parteid lubasid neile palgatõusu, ja kas nende poolt ka hääletati? Missuguste parteide programmides olid parimini lahti kirjutatud Eesti hariduspoliitilised küsimused ja missuguseid lahendusi neile üks või teine partei pakkus? Üks praegune valitsuspartei vastandas ennast astmelisele tulumaksule ja lubas 2014. aastal alandada veelgi tulumaksu, ja see partei omab Riigikogus praegu 33 kohta. Kuidas need lubadused aitavad õpetajaid praegu? Teine valitsuspartei lubas alandada kodukuluseid ja saatis valijatele mütsikesi, sooje sulle-sokke ja muud püdi-padi – võtke, õpetajad, need nüüd tänuga vastu, ja olge rahul. (Et kodukulud näitavad, vastupidi, üha hirmuäratavamalt tõusu, sellest me pigem ei räägi.) Kolmanda erakonna lükkasid valitsusmeelset meediaväljaanded koos politseistruktuuridega ränge vale saatel nn vene kiriku skandaali ja neljas erakond lubab võimule tulla 2015. aastal. Nii et valik on teie, lugupeetud maa sool! Valede valikute eest tulebki maksta – nii meditsiinilõpetajatel, kiirabi- ja autojuhtidel, õpetajatel kui ka pensionäridel. Ükski võimupartei pole kunagi lubanud teie eest hoolt kanda. Euroopa suurim inflatsioon õgib teie praegusegi palga ja pensionireform vähendab lähiajal ka pensione.

Mihhail Korb: Laari idee Jeltsini ausambast on hea

Kristiine linnaosa vanem Mihhail Korb (pildil) tunnustab IRL-i esimehe Mart Laari ideed püstitada ausammas Vene Föderatsiooni esimesele presidendile ja Eesti iseisvumisele kaasa aidanud Boriss Jeltsinile.

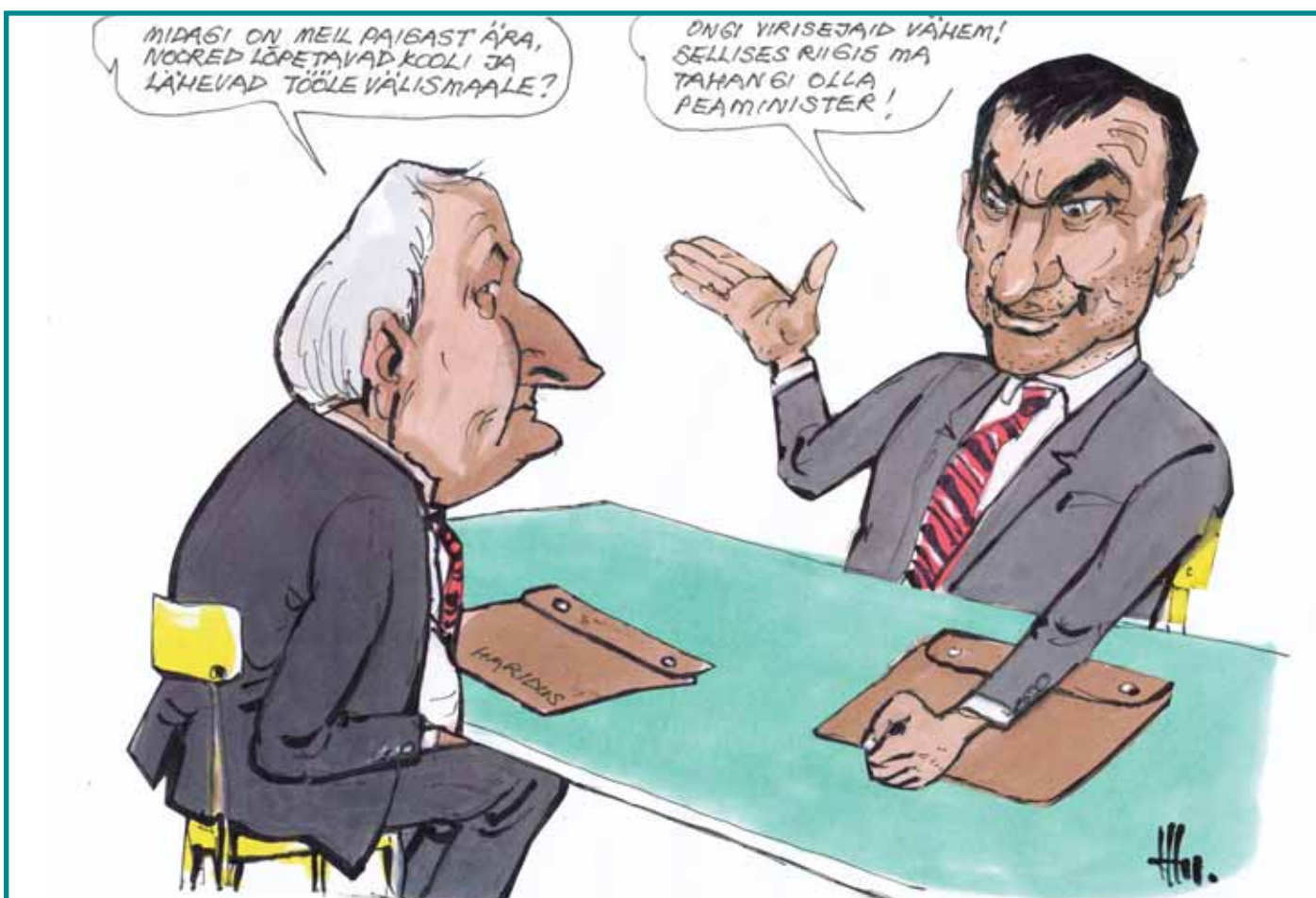
„Olen kahe käega Jeltsinile ausamba püstitamise poolt ning tunnustan IRL-i esimeest Mart Laari julguse eest midagi sellist välja käia,“ ütles Korb. „See näitab, et kõik pole Eesti Vabariigis veel kadunud, kui IRL-is suudetakse venevihasest veidikegi kaugemalegi näha.“

Korb lisas, et idee on hea. „Ent ma ei usu, et Jeltsini kuju rajamine oleks eriti mõistlik olukorras, kus IRL-i koalitsioonipartnerid reformierakondlasi võib tabada kiusatus äkitselt öö varjus mõne punase kraanaga ka Jeltsini kuju minema toimetada,“ märkis ta.

„See võib vallandada järjekordsed pronksiööd,“ arutleb Korb, „ja tooks kaasa selle, et see vähenegi, mis on IRL-il kunagisest Isamaa rahvusluse monopolist alles jäänud, läheb täielikult ja lõplikult oravaparteile.“

HIIBUSE NÄDAL

AAVIKSOO JA ANSIP KOHTUVAD

Keskerakondlased Keskerakonna vastu Põhja-Tallinna näitel

Algus esilehel

Samuti oli linnaosavanem saatnud laiali sellelesama ürituse kutsed, millele muu informatsiooni hulgas oli lisatud linnaosa juhi väike pilt. Tegemist oli väga tõhusa reklaamikampaaniaga, mis töötas – seda tõestas ka arvukas osavõtt teravisepäevast.

Kas linnaosavanem on siis mingi ahjuvalune või pörandalune või koguni spioon, kes peab ennast varjama? Üritust hakati ette valmistama juba 2010. aasta sügisel ja läbiviimise kuupäev – 22. jaanuar – oli enne seda, kui Vabariigi Valimiskomisjon teda üldse Riigikogu saadikukandidaadiks kinnitas. Kandidaadid kinnitati teatavasti alles 25. jaanuaril. Keskerakonna volikogu, kes erakonna saadikukandidaadid kinnitas, toimus 16. jaanuaril. Veel kord: rahvatervisepäeva ettevalmistused algasid septembris 2010.

Nigelavõitu!

Siinkohal sobibki selgitada süüdistuse kohta hinnangut „nigelavõitu“, sest üks võinud ju Tammemäe vastu tõusnud jõud kuupäevi kontrollida. Kaks kuud enne valimisi olid muide kõik üritused Eestis valimiseelsed, kaasa arvatud vabariigi aastapäev 24. veebruaril. Missugused poliitikud (kes olid tol hetkel ju kõik kandidaadid) jätsid ennast sel päeval demonstreerimata või misugune asutus Eestis sel päeval ei korraldanud üritusi, kuhu rahvast igat moodi kutsuti, küll piltidega ja muul viisil enesekehtusega?

Miks Tammemäe-vastased „kaevavad“ seda lihtsat asja – kuupäevade kontrolli ja võrdlust – ei teinud? Aga selleks, et sõnastus rahva raha riisumises kõlaks hästi uhkelt ja et saaks mittemillistki midagi välja imeda. Nende arvates oli peasi, et ükskord jõuab asi avalikkuse ette ja oleks niikuinii sihitud Savisaare pihta – tema linnas jälle üks korruptant juures! Ja mis põhiline, tekitatud „vanade“ keskerakondlaste „abiga“. (Nagu seda on ka muide mõned varasemad skandaalid, mis üldsuse ette on jõudnud, aga siinkohal pole koht muud meenutada.)

Süüdistajatele ei meeldi lehm

Ega teine episood, milles Tammemäel pattu nähakse, kõvem ole. Linnaosavalitsus tellis kalendrid – seda on teinud vast kõik Tallinna linnaosad, ministeeriumid ja teised riigi- ja omavalitsusasutused, vähemalt Kesknädal toimetuses on seesuguseid hulgi. Aga mujal pole susijaid, kes tuleksid selle peale, et ühe lihtsa kalendri võib kaposse kaevata. Nii eestlaslik, kas pole? Kui meenutada näiteks kas või aastaid 1941–1951...

See paha-paha kalender telliti terveks 2011. aastaks, ja seal sees on mitu pilti, nagu ka nendes kalendrites, mis Kesknädala laual hunnikus. Põhja-Tallinna kalendris on näiteks Karjamaa pargi lehm. Kas see vaene loomakuju on pealekaebajate meelest valimiskampaania atribuut? Kui jah, siis andku tuld!

Teisel pildil on Põhja-Tallinna linnaosavalitsuse hoone aadressiga Niine tänav 2. Kas selle maja näitamine rahvale on kohutav kuritegu? Tundub, et Tammemäe endiste kolleegide arvates küll – ju neil siis on, mida varjata.

Kolmas pilt tutvustab Lennusadama hoonet. Kultuuripealinna aasta puhul peaks see ju küll endast mõistlikku valikut kujutama, reklaamides Põhja-Tallinna ajaloolisi vaatamisväärsusi.

Kalendrid jagati linnaosa üritustel detsembrikuus jõulude paiku, ja keegi ei näinud milleski midagi halba. Aga selle kalendri tellimist heidetakse linnaosavanemale ette täna, püüdes talle kaela määrada korruptsiooni. Süüdistav tekst kõlab nagu timuka kirves vaese Karini pea kohal: „...terveks aastaks ette jääval ülemi-

nade sõprade-poliitikutega ajavad taga 4000 krooni. Hakkab juba tunduma, et Tammemägi ongi kõigis Eesti hädades süüdi.

Ent *audiatur et altera pars* – kuulakem ka teist poolt! Mõte, mida tavaliselt Eesti meedias keegi kuulda ei taha.

Tammemägi selgitab, et süüdistus seisneb selles, nagu ta oleks andnud fototeenuste firmale (fotograafid) pistist, kuna firma tegi talle mõned teenused odavamalt – mis on siis süü.

Tegelikult olid fotograafid teenused varem tellitud, aga Tammemägi sai hiljem kokkuleppele teise firmaga, kes pakkus talle odavamalt teenust, ja Tammemägi pani fotograafi fakti ette: kas teed mulle ka odavamalt või ma ütlen kogu tellimuse üles. Seepeale laskis fotofirma hinda alla, mis muidugi ei olnud talle meeldiv, aga nagu tihti elus juhtub, olukord sundis takka.

Ja kui kaks esimest „kuriteo-episoodi“ seisnesid naise kui linnaosavanema süüdistamises, siis kolmandal juhul on nüüd küll tegemist isikliku valimisreklaamiga – jutt käib Tammemäe isiklikust rahast ja isiklikust tehingust. Kes veel aru ei saanud, siis olgu üle korratud: esitatud kahtlustuses on välja mängitud see, et kuna fotograaf võttis teostatud teenuse eest vähem raha kui seisis pakkumises, siis seoses sellega saab Tammemäele pähe määrada pistisevõtmise.

Moraal

Kindlasti ei taha Kesknädal midagi halba öelda politseitöötajate kohta, kes on püüdnud teha oma tööd professionaalselt – saanud käsu ja pannud kokku ametliku kahtlustuse korruptsioonis ja pistisevõtmises ühe isiku suhtes, kes on neile ülalt ette antud. Politsei teeb oma tööd, ja jõudu neile selleks.

(Kuigi Kesknädalale on teada, et asjaga kursis politseiametnikud ei tahtnud kahtlustust koostada, väites, et niikuinii sellest midagi välja ei tule.) Toimetusest lahkudes ütles Tammemägi end teadvat, et kogu asja ülesvõtmise taga on tema enda erakonnakaaslased. Materjali on kogunud pikka aega, ja ta on kuulnud ähvardusi, et „küll see Tammemägi maha võetakse!“.

KALENDER KUI KORRUPTSIOON? Põhja-Tallinna linnaosavalitsuse tellitud 2011. aasta kalender, mille peal linnaosavanema tervitus koos pildiga, lehm, linnaosavalitsuse hoone ja Lennusadam.

Kesknädal kirjutas Tammemäest ka suvel – siis, kui Põhja-Tallinna linnaosavalitsus oli võitnud kohtuprotsessi kaugaegse ametniku Nadežda Krainikova vastu, kelle koostatud mõned tehnilised dokumendid võimaldasid linnaosavalitsusele kahju tekitamise. Kindlasti jäi Krainikovasse kibestumus, ja kindlasti oli sel linnaosavalitsuses aastakümneid töötanud ametnikul olnud ka neid ülemusi, kes tema tehinguid soosisid, või koguni tema teeneid tarbisid. Aga

ne rendilepingud, mis on ilmselgelt sõlmitud linnale niivõrd kahjulikel tingimustel, et piinlik hakkab – ka nende keskerakondlaste pärast, kes seda omal ajal teinud on.

Kogu Karin Tammemäe tegevus linna ja linnaosa kaitseks aastail 2010 ja 2011 on tõstnud tema vastu viha ja vaenu, mida nüüd kohe-kohe avalikkuse ette tahetakse paisata, püüdes väänata tema käsi Eesti tubli politsei abiga.

Kuid vähemalt Kesknädal kuu-

KARIN TAMMEMÄGI:

„Mina kaitsen ennast lõpuni välja. Olen kogunud materjale ja informatsiooni, mis paneb nii mõnegi tänase tipp-poliitikust erakonnakaaslase hoopis teise valgusesse. Kõike seda kavatsen kohtus kasutada, sest minu hingel neid patte pole. Olen pidanud linnaosavanemaks olemise ajal taluma ähvardusi, hirmutamist ja laimu. Minu seljataga on kontakti võetud minu perekonnaga. Mind on tahetud löksu püüda korruptsioonimaiguliste ettepanekutega. Kui aeg on küps, jagan kogu seda infot avalikkusega.“

vaenlase sai Tammemägi kindlasti juurde, ja mitte ühe. Tammemägi sundis lahkuma ka ühe teise linnaosaametniku Allar Oviiri, kelle kohta korruptsioonistõudistusi võib leida meediast mitu, kui vaid seda nime guugeldada. Kusjuures ka tema ei tutsunud üksi. Samuti on Tammemägi tõsiselt ette võtnud Stroomi rannahoo-

las tarmuka naise, kes on pigem kangelane kui korruptant, enne jubeda protsessi algust ära, sest aasta-poolteist kohtuskäiku jätab süüdistatavast meie „ausas korruptsioonivastases võitluses“ kardetavasti järele ainult ribad – sest just tema ongi tõsimeeli võidelnud korruptsiooni vastu.

Androkles ja lõvi

Selle mõistuloo saatis Kesknädalale Arvo Jaakson (pildil) Lääne-Virumaalt.

Ehkki ükski asjatundja sellele ei vihja, on hästi teada, et ori Androkles oli oma aja kuulsaim hambaarst. Tema nimi oli koguni nii tuntud, et Rooma keiser ise kutsus Androklesse keiserliku hambaarstina Aafrika-retkele kaasa.

Ühel päeval sattus Androkles ääretu kõrbe serval lõvile, kes vaevles koleda valu käes. Nähtavasti oli lõvi olnud nii rumal, et katsus süüa Aafrikat koloniseerima tulnud anglosaksi vintsket liha. Selle tagajärjel oli vaene elajas kõik oma hambaarst murdunud.

Kui Androkles kuulis lõvi oiguid, hakkas tal loomast kahju ning ta otsustas, et paneb talle suhu täiusliku kuldhammaste komplekti, pealegi päris ilma rahata. Kui Androkles peene operatsiooniga valmis sai, tänas lõvi teda kõigest südamest ja jooksis kõrbe.

Mõni aasta hiljem, esimese kristlaste tagakiusamise ajal, mõisteti tubli kristlane Androkles hukka ja viidi Rooma amfiteatrisse. Seal heideti ta koos usuvendadega Rooma ülikute ja oma endise keisri silme all näljase lõvikarja ette. Kui Androkles seisis keset amfiteatrit, kargas kuldpuurist välja lõvi, kes tuli otse tema poole, lõuad pärani. Lõvi suhu vaadates tundis Androkles ära kuldhambad, mis ta oli sinna aastaid tagasi pannud. Hirmukarjatus muutus tema huultel rõõmuühendeks. Kui lõvi oma vana sõbra, hambaarsti, ära tundis, heitis ta alandlikult Androklesse ees pikali ja jakkus tema jalgu.

Androklesse jalgu lakkudes pidas lõvi aru, kuidas kõige paremini tänada meest, kes oli teda tasuta ravinud. Natukese aja pärast tuligi lõvile suurepärane mõte, kuidas hambaarstile keisri ja kogu Rooma ülikonna ees tunnustust tuua. Ta ajas end tagajalgadele püsti, laskis kuuldavale valju mõirge ja õgis Androklesse paari suutäiega, et näidata, kui oivalised on hambaarsti tehtud kuldkihvad.

Allikas: Oscar Wilde, *Vested*

Võrumaale suvelõpupiknikule!

Keskerakonna Võrumaa piirkonna Võru linna osakond kutsub oma liikmeid **10. septembril Uue-Saalusesse suvelõpupiknikule.** Väljasõit Oja 1, kell 14.00. Kaasa oma piknikukorv!

Kontakt:
osakonnajuhataja
Helga Ilves, tel 52 835 49
info tel. 52 58 615 Maie

Tallinna Televisioonis

Vaba mõtte klubi

Üle nädala teisi-päeviti kell 19.30

Kordus sama päeva hilisõhtul

Diskussioonisaates ühiskonnaelu põlevatavatel teemadel võtavad sõna **Urmas Roosimägi, Mart Helme, Ignar Fjuk, Martin Helme, Leo Kunnas**

Väitlust juhib **Peeter Ernits**

Lehte Hainsalu ja Rein Järliku 20. augusti raamat

“Mitme tule vahel”

20. augusti klubi tähistas kahe kümnendi möödumist Eesti iseseisvuse taastamisest, andes välja raamatu. Hainsalu ja Järliku koostatud 700-leheküljeline trükis räägib vabaduse taastamisele eelnenud ja sellega seonduvatest sündmustest. Raamat sisaldab tolleaegsete poliitikute, ministrite ja ametnike meenutusi.

20. augusti klubisse kuuluvad 20. augustil 1991 ülemnõukogus Eesti iseseisvuse taastamise poolt hääletanud rahvasaadikud.

Hiina töötaks koos Euroopa parte

Maikus toimus Pekingis ja Tianjinis Hiina Kommunistliku Partei Keskkomitee korraldamisel ja kokkukutsumisel teine kõrgetasemeline Hiina ja Euroopa parteide foorum „Hiina 12. viisaastaku plaan ja Euroopa strateogia 2020: uued võimalused ja perspektiivid Hiina–Euroopa koostöös“. Osalemis-kutse oli saadetud Euroopa riikide parteidele, sealhulgas ka Eesti Keskerakonnale.

KALEV KALLO
Riigikogu liige

Erakonna juhatuse otsusel osales sellel kõrgetasemelisel foorumil siinkirjutaja. Seejuures võiks meenutada, et umbes aasta tagasi toimunud esimesel foorumil osalesid Eestist Mart Laar (Isamaa ja Res Publica Liit) ja Rein Lang (Reformierakond). Nii et – sobib küll käia Hiina Kommunistliku Partei üritustel, ja haput nägu tehakse ainult moepärast.

Autoriteetne esindus

Hiina poolelt oli esindatus väga kõrgetasemeline: kolm Poliitbüroo liiget, Keskkomitee mitmete ametite ministrid ja aseministrid.

Näiteks Keskkomitee rahvusvaheliste suhete ameti minister Wang Jiarui, kes teatavasti juulis 2010 külastas ka Eestit. Euroopast olid kohal Euroopa Parlamendi poliitiliste ühenduste juhid ja asejuhid. Arvukaimalt oli esindatud Euroopa Parlamendi sotsialistide ja demokraatide progressiivse alliansi grupp eesotsas selle esimehe Martin Schulziga.

Kuigi erinevad poliitilised grupid ja parteid olid esindatud oma esindajate kaudu ning mingit ühtset Euroopa delegatsiooni ametlikult ei olnud, siis praktikas võeti mõnedel juhtudel just Martin Schulzi, nagu oleks ta Euroopa delegatsiooni juht. Paaril korral esines ta tervitusega kõigi delegatsiooni liikmete nimel ja ka hiinlased näitasid kohati üles oma suhtumist temasse kui delegatsioonijuhisse. Ühest küljest oli see kindlasti paratamatu, sest praktiliselt oli võimatu, et igal kohtumisel kõik delegatsioonid tervitama hakkavad. Sellisel juhul oleks foorum pidanud kestma vähemalt paar nädalat.

Esindatud oli Euroopa Parlamendist veel roheline grupp eesotsas aseesimehe Reinhard Buetikoferiga. Liberaalide ja demokraatide gruppi esindas meilegi tuntud Graham Watson, kes teatavasti külastas Keskerakonna Rakveres toimunud kongressi (21. augustil 2005).

Omavahelises vestluses meenutas ta vaimustusega meie kongressi. Ta oli teadlik, et sellel aastal toimub meie järjekordne kongress ja oli huvitatud sellel osalemisest. Kohal olid ka Euroopa Liberaalide, Demokraatide ja Reformi Partei aseesimehed Lousewies van der Laan, Markus Loening ja Dick Roche. Edasi juba paljude Euroopa riikide parteide juhid ja asejuhid, keda siin ruumipuudusel ei ole kindlasti võimalik üles

lugeda. Võiks ehk nimetada meie lähinaabreid Balti riikidest. Leedu oli esindatud Sotsiaaldemokraatliku Partei esimehe Algirdas Butkeviciuse ja aseesimehe Justas Pankauskasega. Lätit esindasid Ühtsuse (Unity) Parteist Artis Kampers, kes oli sel ajal ka Läti valitsuse liige (majandus-

saavutus), et ülemaailmse kriisi tingimustes suutis Hiina hoida arvestatavat majanduskasvu. Teisetähtsasaavutusena toodi esile, et 2010. aastaks on Hiinas jõutud 100-protsendise põhihariduseni. Sellest tulenevalt on kaheteistkümnenda viisaastaku plaanis erilisel kohal haridus. Ses valdkonnas soovib Hiina tihedat koostööd teha Euroopa ja selle ülikoolidega.

Endine Hiina hariduse aseminister, praegune Rahvakongressi teaduse, hariduse, kultuuri ja rahvatervise komisjoni liige Wu Qidi rõhutas, et Hiina ja Euroopa hõlmavad rohkem kui 2/3 kogu maailma haridus-

järgi. Kaheteistkümnenda viisaastakul on keskkonnakaitse määratud üheks prioriteediks. Näiteks nähakse ette suuremahulisi metsade taastatamise aktsioone.

Viisaastaku jooksul peab metsade pindala kasvama 21%. Sellel teemal soovib Hiina arendada aktiivset koostööd ka rahvusvahelisel tasandil. Juba tänavu 9.–11. novembrini korraldab Hiina suure näituse „Hiina rahvusvaheline roheline innovatiivne toodang & tehnoloogiasõu“ (CIGIPTS 2011).

Järgmiseks tähtsaks prioriteediks peavad hiinlased 12. viisaastakul innovatsiooni ja

listide ja Demokraatide Progressiivse Alliansi aseesimees Marita Ulvskog. Ta tõi välja viis konkreetset eesmärki: 1. Võitlustööpuudusega, tööpuuduse minimeerimine; 2. Teaduse areng ja innovatsioon. Teaduse saavutused kiiresti tootmisel; 3. Kliimamuutuste vastu võitlemine. Vähendada CO₂ emissiooni 2020. aastaks 20%; 4. Hariduse areng ja kättesaadavus; 5. Erinevate ühiskondade ja ühiskonnagruppide koostöö.

Samadel teemadel peatusid ka teised ettekandjad. Rõhutati, et eelnenud ekstensiivse majanduskasvu tagajärjed on olnud kurvad ja seetõttu uus majan-

PÕNEVAD KOHTUMISED: Maikus toimus Pekingis ja Tianjinis Hiina Kommunistliku Partei Keskkomitee korraldamisel ja kokkukutsumisel teine kõrgetasemeline Hiina ja Euroopa parteide foorum. Keskerakonna juhatuse otsusel osales sellel kõrgetasemelisel üritusel Kalev Kallo (pildil vasakul all). Umbes aasta tagasi toimunud esimesel foorumil osalesid Eestist Mart Laar (Isamaa ja Res Publica Liit) ja Rein Lang (Reformierakond).

minister), ja Madars Lasmanis. Kokku oli ametlikus bulletäänis registreeritud 84 Euroopa parteide esindajat, aga mõned jäid kindlasti kohale saabumata.

Peamised prioriteedid

Oma ettekannetes rõhutas Hiina pool loomulikult Hiina majanduse saavutusi ja kaheteistkümnenda viisaastaku eesmärki. Saavutuste poolele kanti (ja vaieldamatult see on

turust ja ülikoolide vaheline koostöö on hea. Samuti pidas ta tähtsaks Hiina–Saksa Instituudi loomist.

Tähtsal kohal järgmise viisaastaku plaanis on ökoloogia ja keskkonnakaitse. Selles valdkonnas on Hiinale aegade jooksul pidevalt etteheiteid tehtud ja ka mitmed Hiina sõnavõtjad tunnistasid ökoloogiliste probleemide mittevastamisest tulenevaid ebameeldivaid tagajärgi, eriti rõhutati metsade kontrollimatu raiumise taga-

jätukat majanduskasvu (kuni 10% aastas).

Hiina–Euroopa koostöö

Ettekandjad Euroopast peatusid oma ettekannetes lühidalt oma riikide edusammudel ning mõnikord ka vajakajäämistel ja strateegiadokumendil „Euroopa strateogia 2020“. Võibolla kõige lühemalt ja konkreetselt võttis Euroopa strateegia oma ettekandes kokku Euroopa Parlamendi Sotsia-

duskasv Euroopas peab olema „tark majanduskasv“, mis rajaneks innovatsioonil.

Loomulikult ei pääsenud eurooplased oma sõnavõttudes mööda ka inimõiguste küsimusest. Nad hoidusid küll võõrustajaid otseselt süüdistamast, kuid rõhutasid, et koostöö majanduse, hariduse ja muudes valdkondades saab sujuda vaid inimõiguste igakülgne järgimise puhul. Nagu näha, on Hiina 12. viisaastaku plaanis ning “Eu-

idega

roopa strateegias 2020” mitmeid kokkupuutepunkte: ökoloogia, haridus, innovatsioon. Seega on niisuguste foorumide korraldamine igati teretulnud. Lepiti kokku, et käesolev foorum koosneb kahest osast. Foorumi jätku korraldab Euroopa Parlament käesoleva aasta novembris Brüsselis. Võib tekkida küsimus, miks arutatakse Hiina ja Euroopa koostööd parteilidrite tasemel. Sellele vastas vast kõige lähemalt ja konkreetsemalt Prantsuse Rahvaliidumise Liidu peasekretär Herve Novelli. Ta ütles, et poliitilised parteid peavad olema riikide vahelise suhtlemise alus, kuna nemad määravad oma riikides poliitikat. Hiinas on see kindlasti nii, aga Euroopas tikuvad need määravad muutuma: täna lepid kokku ühega, aga homme tema sõna enam ei maksa, sest võimul on juba teine partei.

Tianjin

Foorumi teine tööpäev toimus Tianjini, mis asub Pekingist 120 kilomeetri kaugusel, nagu meil Pärnu Tallinnast. Sinna sõitsime esimese päeva õhtul rongiga, mille kiirus oli kuni 340 km/h ja kohale jõudime 27 minutiga. Kui oleks rong, mis viiks meid Tallinnast Pärnusse 27 minutiga, siis poleks küll teel enam ühtki sõiduauto.

Mõlema linna raudteejaamad olid oma suuruselt ja tehnoloogiliselt tasemelt omaette vaatamisväärsused. Euroopas ei ole ma midagi vähegi sellega võrreldavat kohanud. Sama võimsa mulje jättis Tianjin oma infrastruktuuri ja heakorraga. Meile öeldi, et viis aastat tagasi võttis Hiina KP Keskkomitee vastu otsuse selle linna arendamise kohta. Nähes tulemust, ei teki minul küll kahtlusi 12. viisaastaku plaani täitmise suhtes.

Tegelikult sooviti meile lisaks linnale näidata ka Airbusi lennukitehast. Juba üksnes arvud on muljetavaldavad. Hiina ja Airbusi läbirääkimised algasid 2005. aastal. 2006 loodi ühisettevõtte. Tehase ehitamist alustati mais 2007. Ettevõtte valmis novembris 2008 ja peagi alustati esimese lennuki tootmist. 2009. aastal valmis 11 lennukit, 2010. aastal 26 lennukit, 2011. aastal on plaanis valmistada 36 lennukit ja alates 2012. aastast jõuda täisvõimsuseni – 50 Airbus A320 aastas. Tehas oli võimas ja supertasemel heakorraga. Lisaks võib öelda, et sel ajal oli juba valminud ja käisid katsetused Pekingi– Shanghai raudteel, mis nüüd on võib-olla juba tavakasutus. Sel liinil hakkab rong läbima ligi 1500 km nelja tunniga.

Vaadates kõike seda võib küll kindel olla, et Euroopa vaatab majanduslikus mõttes juba ammu Hiina punaseid tagatulesid ja ka USA-l pole jäänud nende nägemist enam kaua oodata.

Valitsuse vandenõu opositsiooni vastu

HEIMAR LENK
heimar.lenk@riigikogu.ee

Meedias avalikustatud Wikileaks'i materjale lugedes jääb mulje, justkui valitsus sepi-

seks opositsiooni vastu vandenõu.

30. augustil refereeris ajakirjandus seni salajast dokumenti, milles USA saatkond Tallinnas ütleb järgmist: “Isegi peavooluerakondadesse kuuluvad vene keelt rääkivad poliitikud näevad kohalike vene erakondade nõrkuse taga valitsuse vandenõu. “Selle tsiitaadi autoriks on Ameerika Ühendriikide saatkonna ajutine asur Eestis Karen Decker ja see pärineb 2008. aasta juulis tehtud ettekandest, mille Wikileaks nüüd avalikustas.

Reformierakondlane Sergei Ivanov süüdistas 2007. aastal kaitsepolitseid selles, et 1990. aastate alguses hävitas see teadlikult vene eliiti. “Sergei Ivanov, koalitsiooni juht-erakonna Reformierakonna etnilisest venelasest liige, süüdistas, et varastel 90. aastatel KAPO eesmärgipäraselt “hävitas” Vene eliiti hirmust, et Venemaa kasutab neid mõju saavutamiseks,” seisab USA saatkonna dokumendis.

Kui nüüd vähegi pea tööle panna ja paralleelse tömmata, võib ameeriklaste toodud analüüsi abil seletada ka mas-

taapset kampaaniat Eesti Keskerakonna ja tema esimehe Edgar Savisaare vastu. See kestab juba teist aastakümnet ja viiakse põhiliselt ellu peavoolumeedia kaasabil. Ei möödu vist ühtegi päeva, et mõni internetiportaal või ajaleht ei tooks ära mõnda negatiivset uudist või arvamusalvust keskmeste ja nende esimehe tegevuse kohta. Aeg-ajalt kutsutakse ellu mõni suurem operatsioon nagu lindi- või kirikurahaskandaal, mis pidanuks parteijuhi autoriteedi lõplikult murdma. Siiani pole seda suudetud, sest ei linds-

tamise ega rahaküsimise fakte pole avalikkusele suudetud esitada.

Küll aga on läinud korda kahjustada erakonna mainet. Parafraaseerides ettekannet vene eliidi hävitamisest, võime tulevikus ehk lugeda analoogset välismaale saadetud raportit ka Keskerakonna tasulitamisega mehhanismi kohta: isegi peavooluerakondadesse kuuluvad poliitikud näevad Keskerakonna kui riigi suurima opositsioonijõu poliitiliselt areenilt tõrjumise taga valitsuse vandenõu.

SAHINAD

Ken-Marti Vaher kangutab Raivo Küüti räpaste võtetega?

Kui Ken-Marti Vaherist sai kevadel siseminister, hakkas ta otsekohe otsima võimalusi, kuidas asendada Politsei- ja Piirivalveameti peadirektor Raivo Küüt IRL-ile lojaalse juhiga. Kesknädalale teadaolevalt jõudis Vaher ja Küüt kokkuleppele ametikoha vahetuse suhtes. Uue inimese Politsei- ja Piirivalveameti peadirektori ametikohale oli Vaher juba välja valinud.

Vaheri plaanid jõustruktuur IRL-ile kuulekamaks muuta aga läksid luhta, sest Raivo Küüt keeldus Kesknädalale mitte teada olevatel põhjustel lahkumast Politsei- ja Piirivalveameti peadirektori ametikohalt.

Küüdi põikpäisusest frustratsioonid Vaher otsustas seepeale talle Siseministeriumist revisjoni kaela saata. Lisaks hakati jälgima Küüdi samme, lootes, et viimane libastub. Ja bingo! Mõni nädal tagasi tabati Küüt väidetavalt joobeseisundis ühest Tallinnas asuva maja trepikojast ja toimetati

patrulliga Wismarisse alkoholijoovet tuvastama.

Miks otsustas siseminister Vaher Küüdi ametist kangutamisega nii kindlameelselt lõpuni minna?

IRL tahab politiseerida Politsei- ja Piirivalveameti juhtkonna täpselt samuti nagu tehti seda prokuratuuriga Vaheri justiitsministriks oleku ajal, kui 2005. aastal aitas Vaher riigi peaprokuröriks oma hea tuttava Norman Aasa. Paljud Politsei- ja Piirivalveameti ametnikud oleval kuulduste kohaselt praegu hirmul, et Vaheri initsiatiivil ootab nende

Küüt

ametkonda ees suur politiseerimislaaine.

Lisaks on korduvalt politseile kiiruseületamisega vahele jäänud liiklusehuligaan Vaher

Vaher

juba varasemast ajast kandnud vimma politsei vastu. Nüüd siseministrina tekkis tal võimalus õiendada vanu arveid Küüdiga, kes oli juba siis polit-

seis kõrgel ametikohal, kui Vaheril oli liikluse ületamise tõttu politseiga pahanud.

Seega on Küüdi suurim patt IRLi silmis see, et ta soovis end hoida poliitikast eemal ega olnud politseinikuametile truusks jäädes nõus alluma poliitilisele survele.

Kesknädal toetab ja tunnustab Raivo Küüti, kes on politseiametnikuna aastaid teinud tõhusat tööd ja peaks oma praegusel ametikohal Vaheri vaenust hoolimata kindlasti jätkama.

Punaminevikuga Ansip ei tohiks olla kaitseväe kõrgeim juht

Euroopa Parlamendi saadik Indrek Tarand ütles 27. augustil ETV-s presidendikandidaatide debatisaates, et peaminister Andrus Ansip teenis nõukogude ajal punalaevastiku Tallinna ehituspataljoniis sampoliidina.

“Isepoliitide ametikohad olid sõjaväeluure ametikohad. /.../ Ta oli kaks aastat sampoliit, mis oli väga oluline elukutse Nõukogude armee süsteemis,” ütles Tarand.

Vikipeedia andmetel möödus Ansipi sõjaväeteenistus aastatel 1981–1982 Balti laevastiku väeosas nr 63413 (414. sõjaväe-ehitussalgas Linnahalli kõrval). Ansip oli roodukomandöri asetäitja poliitalal, *zampolit* (reeglina andis see amet automaatselt hiljem koha rajoonikomitees) ning arvati reservi vanemleitnandina. “Ajateenistuse ajal oli ta väeosa komsomollikomitee ja parteibüroo liige,” teatab Vikipeedia.

Seega oli Ansip juba armees teenimise ajal poliitiliselt aktiivne, teostades Nõukogude võimuorganite huve.

Siiski ei alanud Ansipi poliitiliselt aktiivne tegevus mitte armees, vaid juba aastaid varem. 1978. aastal astus Ansip NLKP-sse. Aasta varem oli temast saanud Tartu Ülikooli keemiaosakonna komsomolibüroo sekretär. 1979 valiti Ansip ülikooli töötajana keemiaosakonna parteibüroo sekretäri asetäitjaks organisatsioonilise töö alal.

Aastast 1985 sai Ansipist pagaline parteifunktsionäär, kui ta asus tööle EKP Tartu Rajoonikomitee tööstus- ja transportiosakonna instruktorina. Kesknädalale on vihjatud, et säärane “pagunitega tege-laste” liikumine armeeteenistusest parteifunktsionääriks oli tol ajal sümptomaatiline ja tavapärase, mis oli keskkomitee tasemel kirja pandud. Juhuslikku ei olnud ei Ansipi

ÜKS NOORMEES AUS JA AATEID TÄIS: Kommunist Andrus Ansip 1980ndate keskel.

Foto Inno ja Irja blogist

ega teiste “pagunitega” tege-laste sellises karjääriredelil liikumises midagi. Kaitseministeeriumi endise

nõuniku Kaido Kama eestvedamisel valmis 2007. aastal kaitsevägekorralduse seaduse eelnõu, mis sätestas ühes oma

tundlikumas punktis, et kaitseväge juhataja allub vahetult kaitseministriile.

Tänaseks realiseerunud kaitseväge juhi koha allutamine presidendile asemel kaitseministriile tähendab seda, et sisuliselt on saanud väidetavalt KGB pagunitega peaminister Ansipist Eesti kaitseväge juht.

Kui palju pidi tegema presidendile nõunik ja endine KGB agent „Kristjan“ (loe Kalle Klandorfi raamatut „Jälitaja ja jäitata“ – Toim.) ehk Toomas Sildam veennistööd, et tahtejõuetu president Ilves nimetatud seaduseelnõu algataks ja seaduse välja kuulutaks, võib iga lugeja ise otsustada.

Kindel on see, et Ansipist on saanud kaitseväge kõrgeim juht. Kuid arvestades peaministri minevikku, tekib küsimus: milliste jõudude ja mis riigi huve tänane sõjajätker Ansip ikkagi esindab? Kas Ilvese ja Ansipi jaoks tõuseb päike Läänest või Idast? **Kn**

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5
www.kesknadal.ee

Ise Majandava Eesti lõpp?!

Eesti Vabariik delegeris 14. augustil 1992 oma majandushoobade suunamise Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) direktoritele. See sündis, kui pärast Edgar Savisaart peaministriks saanud Tiit Vähi allkirjastas Eesti Vabariigi poolt kahepoolse lepingu IMF-i kubeneri (originaalis: *governor!*) (loe: liikmesriigi valitseja) Siim Kallasega läbi keskpanga (Eesti Pank, president Siim Kallas) [meile teadaolevalt!], mis juba eelnevalt oli saanud IMF-i filiaaliks (osakonnaks) seetõttu, et 20. juunil 1992 kasutusele tulnud EEK seoti DEM-iga.

Seega – valuutakomitee suunamisel otsustati Eesti majandusküsimusi juba eelnevalt mitte Eesti Vabariigis. Järgnevalt tehti seda Eesti „kubermangus“ IMF-i (rahvusvahelise raha esindaja) suva järgi. Kõik see on vastuolus Eesti Vabariigi põhiseadusega (vastu võetud 28. juunil 1992, jõustunud 3. juulil 1992).

Seletuseks: kunagi 2000. aastatel teatas nüüd rotatsiooni teel kultuuriministriks kukkunud Rein Lang kahjuröömsalt, et Eesti krooni (EEK) kui iseseisvat raha pole taasiseseisvumise järgselt kunagi olnudki, vaid oli DEM (edaspidi EUR). Siit jääb üle kohkumuse ja kurvastusega konstateerida, et alates vähemalt 14. augustist 1992 iseseisvat Eesti majandust polegi olnud. Kaitseväge on Eestil NATO oma, riigivapp on taanlaste (ja inglaste) pärand. Tundub, et pärisomaks on jäänud vaid lipp, mille värvid olid Kristjan Jaak Petersoni isetehtud teklil, mis saksa tudengite poolt põlastades porri tallati.

Aivar Nigu, parteitu, Tallinn

Liidrita jäämine tagab allakäigu

Keskerakonna kongressi tulemus oli igati mõistlik – erakond ei asunud enesetapu teele. Siiani on Eesti poliitikas tähendanud liidri kaotus ka erakonna allakäiku. Näiteks: ESDTP pärast Tiit Toomsalu lahkumist parteijuhi kohalt, Rahvaliit – Villu Reiljani äramineku järel, Eestimaa Rohelised – Marek Strandbergi järel. Presidendi valimisel tehti valikut halva ja veel halvema vahel. Opositsiooni vaatenurgast oli aga tulemus hea, sest ilveskond on ennast Ärna taluga juba piisavalt diskrediteerinud. Kui nüüd järgneb veel üks viisaastak kadriorgiat ehk maksumaksja rahast lisatasude maksmist Ärna talu ja Evelin Ilvise jaoks, siis see näitab JOKK-korruptsiooni kõige kõrgemal tasemel. Mis puutub ajalehtedes avaldatu kommenteerimisse, siis kui Rootsi ajalehed on hakanud seda piirama (liiga palju olevat rassistlike arvamusi, eriti Norra sündmuste järel) ja kavatsevad üle minna kommenteerijate eelnevat registreerimist nõudvale süsteemile, siis Eestis on siiani olnud pigem vastupidised suundumused. Näiteks lasi Eesti Päevaleht kevadel osa artikleid anonüümikutele arvustamiseks vabaks ja nüüd tegi seda juba kõigi artiklitega ehk delfist. Kesknädalal on oma lugejaskond ja muutusi kommenteerimises pole lähiajal veel vaja.

V. K. Lääne-Virumaalt

Suhtumisest oma riigi pealinna

Kas keegi teab maailmas veel mõnda riiki peale Eesti, kus võimalolev valitsus ja riigipea püüaksid igal sammul halvustada oma riigi pealinna ja selle linnapead? Meil aga püütakse mitte ainult halvustada pealinna, vaid tehakse ka kõik selleks, et igati takistada Tallinna arengut ja tema elanike heaolu. Ükskõik mida linnavalitsus ka ei teeks, leiab riigivalitsus selle olevat nõmeda ja kahjuliku. Sellist suhtumist võimendab omalt poolt „õukonnameedia“.

Kas keegi on kuulnud või lugenud, et Soome president või peaminister halvustaks Helsingit või tema linnapead? Meil on aga peaminister nimetanud Tallinna linnapead mõtte- tuks ja rumalaks meheks, kellega pole mõtet isegi diskuteerida. Saan aru, et peaministril on valus tunnustada pealinna linnapea eestvõtet avalikuks tehtud kibedat tõde e-valimiste kohta. Kui e-valimiste süsteem kindlustaks õiglased ja objektiivsed valimistulemused, siis oleks juba ammu leidunud riike, kes sellise süsteemi rakendaks. Selliseid aga ju pole!

Pidada kõiki, kes e-valimiste usaldusvääruses julgevad kahelda, lollpeadeks ja mõttetuteks inimesteks on küll väga solvav. Ka mina ei usalda sellise valimissüsteemi usaldusväär- sust ning olen sügavalt veendunud, et selliseid inimesi on siin Eestis ja ka paljudes teistes riikides kümneid ja sadu tuhandeid. Kas tõepoolest on kõik need inimesed rumalad, nagu arvab seda meie peaminister?

Ülo Strandberg
Kohila, Rapla maakond

Eesti elust nii ja naa

Ilmne ülepaakumine on väita, et T. H. Ilves on hea president Eestile. Õigem oleks öelda: hea president Reformierakonna. Sest ta pole sõrmegi liigutanud, et ära hoida riigimajanduse laostamine reformerite ebakompetentse juhtimise tagajärjel. Eriti taunitav on olukord maal, kus maastikku „ilmestavad“ lagunenud kunagised tootmishooned ning umbrohtunud ja võsastunud põllumajanduskõlvikud.

Venemaa Riikliku Humanitaarülikooli professor Jelena Zubkova oma raamatus „Baltimaad ja Kreml 1944-1953“ paljastab massilisi repressioone, mille ohvriks langes Eestis 67470 inimest. Täna Eestis on elu hammers- rataste vahele sattunud rohkem. Vahe on vaid selles, et tollal küüditati, mõrvati ja pandi vang, kuid nüüd on olukord niipalju humaansem, et kui töötu ei taha näljasurma

ohvriks langeda, siis tuleb tal endal võõrsile siirduda. Sõjaeelses Eesti Vabariigis oli töötus tundmatu termin, koguni võideldi tööpõlguruse vastu. Valitses töökäte puudus ja Poolast toodi sisse põllu- töölisi.

Kunagi laulsid eestlased: „Eestimaa, su mehemeel pole mitte surnud veel!“ Seda tões- tasid mehed Vabadussõjas, samuti ka Teises maailmasõ- jas olude sunnil võõras

mundris võideldes. Punaväe pealetung 1944. a. Narva all peatati pooleks aastaks ning sel ajal põgenes läände ca 60-70 tuhat eestlast. Härra Ansipi paradiisist põgenejate arv on tunduvalt suurem ja kasvab veelgi. Kadunud on mehemeel – eestlastest on saanud välis- kapitali ees lõmitav orjakari.

Elmar Hollmann, Kärkla,
Hiiumaakond

Teabenõue ja vastus

Ajakirjanik Andres Raid saatis 9. juunil 2011 Riigiprokuratuurile järgmise teabenõude: „Tere!

Kas on alustatud (ja kui ei ole siis miks ei ole) menetlusi okupatsioonija (kuni 1991) justiitskuritegude osas? Eeskätt pean silmas J.Kuke, Mart Nikluse jt represseerimise- ga seotud asjaolude ja represseerimist toimetanud ning sellele kaasa aidanud isikute väljaselgitamist ja vajadusel vastutusele võtmist.

Lugupidamisega, Andres Raid“

Riigiprokuratuur vastas:

„Tere

Eesti õiguskaitseasutused menetlevad Nõukogude okupatsiooni ajal toimepandud aegumatuid inimsusevastaseid kuritegusid ja sõjakuritegusid, mille kohta on menetluse alustamiseks ajend ja alus. Teie poolt nimetatud isikutega seotud kuritegude kohta puudub meil selline informatsioon, mis annaks aluse kriminaalmenetluse alustamiseks.

Lugupidamisega Kadri Tammi

Avalike suhete juht“

Andres Raid suunas oma küsimusele saadud vastuse Mart Niklusele:

„...saadan Prokuratuuri vastuse oma küsimusele. Selgub, et olete karistada saanud õiglaselt, tööraha seaduste järgi ja siin pole kellegi õigusi ju siis riivatud... Uskumatu!“

Mart Niklus saatis kirjavahetuse Kesknädalale jt.

Tiina Tammani arvamusoovõistlus

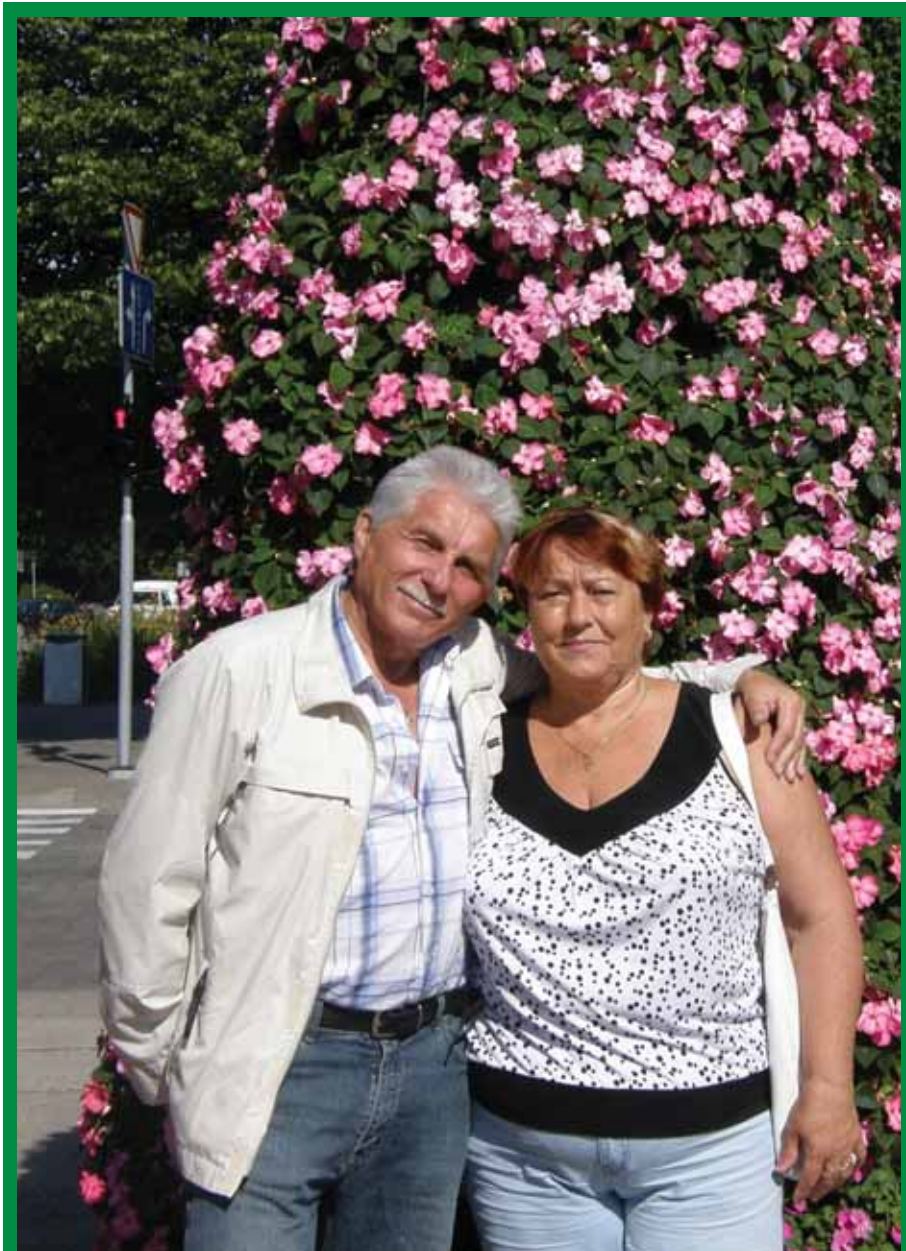
2003. aastal Eesti Rahvus- kultuuri Fondis Tiina Tammani asutatud fondi eesmärk on toetada üli- õpilasi ja gümnaasiumi- astmel õppivaid noori, kel on loomulikkus annet ärkaks ja iseseisvaks mõttetegevuseks ning soovi ja tahtmist seda arendada. Käes on aeg tänavuseks arvamusaluste võistluseks.

Tähtaeg 15. oktoober.

Teemad:

- Milline oleks õiglane hind?
- Mälu mugavus võib summutada tõe.
- Miks tahan elada välis- maal/sünnimaal?
- Kes on hea inimene?
- Kuidas ma teeksin Eestis heategevust miljoni euroga?
- Mida suudab avalik arva- mus?

Välja antakse kolm stipen- diumi – üliõpilaste, gümna- sistide ja Türi Gümnaasiumi õpilaste toetamiseks. Lisainfo www.erkf.ee allfon- dide 22. jagamise all Tiina Tammani nime juures.

**Soojad õnnitlused Toomas ja Gleeri Paurile
40. pulma-aastapäeva puhul!**

Keskerakonna Ülenurme osakond

„Just niisugust Eestit ma tahtsin!“

väitis ühes augustikuu ETV „Kahekõne“ saates Indrek Toome. Kuni selle saateni pidasin teda targaks inimeseks, poliitikuks ja ettevõtjaks. Kuidas on see võimalik, et inimesel on teadmisi, aga pole arusaamist? Kuidas saab Eesti eluga rahul olla, kui tööpuudus on suur, kui meil on kodutud, kes toituvad sellest, mida prügikastist leiavad, kui Eestist toimub suur väljaränne ning noored ja töövoimelised pühivad Eestimaa tolmu jalgadelt, kui probleemiks on narkomaania, aids, kuritegevus, mängupõrgud, prostitutsioon, moraalilangus ja eetikapuudus.

Eesti on nagu väike konnatiik. Enamik inimesi hindab olukorda oma mätta otsast vaadatuna: kui minul on hea või enam- vähem talutav olla, siis rahva ja riigi olukord mulle korda ei lähe.

Ermilde Mäe Harjumaalt

